

„Soča“ izhaja vsak potek in velja po pošti prejemanu ali v Gorici na dom pošiljana:

Vae leto 1.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „policajih“ se plačuje za navadno tistop. no vrato:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v namski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Ne bojino se žrtev!

V dolgih in srditih bojih odločujejo največ žrtve; končna zmaga se nagno na tisto stran, katera je prinesla več žrtev. Hanibal je premagal Rimce v mnogih bitkah. Pa po dolgoletnem bivanju v Italiji mu je pomrlo mnogo vojakov, ki jih ni mogel nadomestiti z novimi, ker je bil predaleč od domovine. Pisal je torej v Kartago, naj mu pošljejo novih vojakov, novih podkrepil. S temi bi bil gotovo zmagal, kajti bil je izvrsten vojvoda. Toda Kramarski Punci semitskega rodu v Kartagi niso hoteli nič slišati o novih žrtvah. Rekli so: „Če je do zdaj zmagoval s temi silami, bo tudi z naprej.“ Vse drugače so se obnašali Rimci. Ko je bila ena vojska uničena, nabrali so brž novo. Konzula Varona, ki je pri Kanah zgubil svojo vojsko, niso obsodili, temveč so ga v Rimu slovesno sprejeli, ker se je upal nad Hanibala. Nobenih žrtev se niso vstrašili, zopet in zopet so nabrali novo vojsko. Tako so je morala slednjič zmaga nagniti na njihovo stran, ker Hanibal in dobil podkrepil in je moral Rimcem vedno isto, od dne do dne slabjšo vojsko nasproti postavljati. Rimska požrtovalnost je tedaj odločila, da je postal Rim glavno mesto sveta, namesto kramarske Kartage. — Tudi ruski car Peter Veliki je bil po vesti premagan po Švedih. Toda ni se podal, spet in spet je nabral novo vojsko in nazadnje vendar zmagal. Po skrajni požrtovalnosti postane celo majhen narod nepremagljiv, kakor vidimo iz junaških bojev čeških tabornikov proti celemu nemstvu, ali pa iz bojev Tirolcev proti Francozom in Bavarcem. Pri obojih pa je tudi vsak mož postavil svoje življenje in žrtvoval, če je trebalo, celo svoje premoženje.

Če skrajne žrtve primerjamo z žrtvami, ki jih mi Slovenci donasamo v našem boju za narodni obstoj, moramo ostanoteni priznati, da je naš boj proti zgoraj naštetim le igrača in naše žrtve komaj besede vredne. Kdor na naroda altar le nekaj soldov vrže, ki jih ravno preveč ne potrebuje, sicer pa se vsaki nevarnosti odteguje, on dá domovini le nekaj miloščne kakor beračini, zato bo pa tudi zaničevana beračica ostala. Za domovino žrtvovati se, tega pri nas še ne poznamo, le reči so, ki so to poskušali, pa še ti niso našli zahvale in priznanja, kar svedoči,

da nemamo še pravega pojma v tem, koliko je mož domovini dolžen, ako hoče, da je časten v častni domovini. Naši slovenski sinovi so pač že krvaveli v mnogih bitkah, ali avstrijsko zmago nikdar se niso zapisovale v slovensko povestnico in upno kujigo, ampak le Nemci in Madjari so se z njimi okoristili. Za slovensko domovino pa nemamo nobenih resnih in bolečih žrtev, ampak le nabiralno pušico, v katero pa vočidel le baker mečemo. Kakoršne so naše žrtve, taka je tudi čast naše domovine pred svetom. Da nas nihče krivo ne bo tolmačil, pojasnimo, da mi izgleda krvavih žrtvo nismo uštelili zato, kakor bi pozivali h krvavemu boju za domovino; saj mora vendar vsak vedeti, da so v ustavnih državah vsi politični boji osnovani na podlagi obstoječih postav, katere vsak nepostaven upor zabranjuje. Mi smo te izgleda le navedli, da pokažemo, kako velike in možakov dostojne morajo naše žrtve biti, ako hočemo kaj doseči in Slovence do veljavo v naši državi dovesti, to pa vso na postavni poti. Marsikdo se imenuje narodnjaka, pa pri nasprotniku svoje blago kupuje, ker bi imel do narodnega trgovca dvajset korakov dalje!

Ako so to narodnjaki, ki domovini še dvajset korakov žrtvovati nočejo, potem se ne smemo čuditi, da se nam tako godi. Kje smo za onimi Tirolei, ki so noč in dan, v zimi in mrazu, po snegu in pečinah lazili po svojih planinah s puško v roki, da domovino obranijo! Marsikdo vrti nekaj šestice za narodno ustanovo, časnike ali društva, morda tudi nekaj goldinarjev na leto, ki pa niso nič v pogledu na njegovo premoženje; pa že misli, da je zadosti storil, da se od njega več zahtevati ne more. Moj ljubil če bi bili Rimci tako mislili, ko je Hanibal pred vratmi stal, nikoli bi ga ne bili spravili iz dežele. Oni so si pa mislili: „Če pademo pod sovražno oblast, nam itak vse premoženje pobere. Bolje, da vse žrtvuemo, da morda še vse rešimo!“

Res so vse žrtvovali in vse rešili! Tudi mi ne smemo pozabiti, da je naše narodno premoženje, da so vse boljše službe za nas v nevarnosti, ako nas sovražniki popolnem potlačijo. Na Nemškem Poljak, Francoz ali Danec ne sme upati na kako višjo državno službo. Na Ogerskem se mora vsak pomadjariti, ako je hoče dobiti. Še privatno premoženje tam ni

posebno varno. Znano je, kaj se je zgodilo s premoženjem Slovaške Matice; znano, kako hoče Bismark poljska posestva za Nemce pridobiti. Tudi pri nas zna še tako priti. Ako Galicijo odcepijo, kakor nameravajo, hudo bo za Čohe in Slovence, in morda so jim zapre še pot do srednjih šol; prve poskušnje do tega že vidimo! Kaj ti bodo potem koristil denar, ki ga zdaj tako stiskaš? Skrčili ti bodo dohodke še veliko huje, kakor bi ti jih krčile nekatere narodne žrtve. Tudi za nas torej velja: vse žrtvovati, da vse rešimo!

Marsikdo pravi: „Posvetiti se moram v prvi vrsti svoji rodbini.“ Drugače pa je mislil junaški Švicar Winkelried, ko je zaklical: „Skrbite za mojo rodbino!“ in pokopal trinajst sovražnih sulic v svojih prsih in tako tovaršem naredil prostor. Tudi za tebe, slovenski rodoljub, je bolje, da le nekaj in to večino svojega časa, žrtvuješ rodbini, ostali del pa prihraniš domovini. Kajti če na domovino čisto pozabiš in ta vsled tvoje in drugih nemarnosti v tlačanstvo pride, so bo tudi tvojim otrokom slabo godilo, in morda boš še tako najbolje zanjo skrbel, da skrbiš za celo domovino, ki tudi na tvoje otroke pozabila ne bo. Ali niso mar naši očetje tisočletno tlačanstvo nositi morali, ker se je slovenski knez Glotmar s svojim ljudstvom prepiral in Bavarce zoper lastne rojake na pomoč poklical, namesto da bi se bil s celim slovenskim ljudstvom Bavarcem nasproti postavil?! Tudi njemu je bila osobna korist nad domovinsko, ker se je bal za svoj prestol, a s tem je ves rod v nesrečo pahnil. Glejte vsi, ki zdaj živite, da si enake krivde ne navalite na glavo!

Da bi se mi žrtev ne bali, bilo bi naše ime častno v Avstriji in naša beseda veljavna. Pa eden se boji zamere, drugi male denarne zgube, tretji se trese za svojo službo, četrti se skrjuje, kedar se za narod pobira itd. Kakoršne so naše žrtve, take so tudi naše zmage! Zakaj se denar za „Narodni dom“ ne more nabrati? Zato ne, ker obetajo delnico premalo obrestij! Zvolj par goldinarjev razločka se razkadi vse rodoljubje! Zakaj se ne osnujete obrtna in kupčijska zadruga, ki ste toliko potrebni; zakaj so vsa podjetja, zakaj je vsa kupčija v tujih rokah? Zato, ker se premožni Slovenci tresejo za svoje solde in nič ne dajo, kjer ni dobiček gotov, drugi pa za-

LISTEK.

Družba sv. Mohora v goriški nadškofiji l. 1887.

Spisal P. M.

IV.

DEK. DEVIN.

1. Devin, zgubivši od 24 lani 5, letos 3, ima še skoro 3 1/2 od sto, kar ni mnogo, a za Devinske razmere precej. Pot, katero hodi uže dve leti, nas ne more navdajati z upanjem, da bi prišli kedaj do 10 od sto t. j. 64 udov. Ker je Devina za narodno našo stvar velovazna postojanka, naj se izvoli na vse kripnje delati na to, da se nastopi pot napredka. Pogum!

2. Dobrodoob zgubivši lani 5 udov od 8, se je premislil ter jih je letos pridobil 6. To ni posemanja vredno, ker je napredek prepričel za 2 leti po 1 ud več. Značajno naprej, ker drugače se od letošnjega 1 1/2 od sto ne pride z lepa do 10 od sto t. j. do 59 udov.

3. Opatjoselo je pridobilo lani 11 udov in letos zopet 12, tako da jih ima 41, a vendar komaj 3 od sto. Na tak način bi kmalu prišlo do 10 od sto, namreč do 143 udov.

4. Kostanjovica je bila lani zgubila kar 10 udov; k 25 lanskim je letos pridobila le 3 nove, kar je malo z ozirom na lanski zgubiček. Na tak način ne pridemo zlepa od letošnjih 3 1/2 od sto do zaželjenih 10 od sto t. j. do 81 udov. Le naprej, naprej, a ne nazaj!

5. Tomnica je ostala pri lanskih 22 udih; menda misli, da to število zadostuje, če tudi ni več ko 3 1/2 od sto. To je sicer za Kras res mnogo, a zadosti ni, kajti tudi tu se lahko pride dalje do 41 udov.

6. Jamlje je prišlo do čez 7 od sto, je torej prvi kraj na Krasu. K lanskim 9 je pridobilo kar 10 udov. Do 10 od sto, namreč do 27 udov ni več daleč. Naprej tedaj.

7. Mavinje si tudi ne more lahko pomagati. Od lanskih 13 zgubljenih udov je letos pridobilo le 3; de-torice ni, tako jih je le 16, kar še 3 od sto ni. Kedaj pride do 10 od sto, da bo 56 udov! Čudno, da je Kras tako opozel svet, da ne drži stopinje!

8. Brestovica je k lanskem velikemu koraku dodala še 3 nove ude ter ima 31 udov ali 3 1/2 od sto; dospela bude na tak način v nekoliko letih do 10 od sto, namreč do 89 udov.

9. Nabrežina tudi počasi napreduje; lanskim 34 udom je pridobila 4 nove, ter jih ima čez 4 od sto. Ko pride do 10 od sto, jih bude štela ravno 90.

10. Št. Polaj dela z 2 od sto sramoto vsej dekaniji, če tudi je k lanskim 9 pridobil devetorico. Za 10 od sto je treba 69 udov; Bog vé, če kedaj do tja dospemo. Letošnji korak je obilen; da bi bilo vsaj mnogo let tacih!

11. Gabrije je na dobrem, kajti ima udov 5 od sto, 24 lanskih in 7 novih. Ko bude 66 udov bo do jih 10 od sto.

12. Zgonik je pa celó Št. Polaju v sramo'o, kajti ta nima še 1 od sto. Zadnji dve leti je imel 10 udov, letos še teh ni mogel obdržati, ampak 2

je zgubil. Na tak način bo uže več let poprej sodnji dan, kakor bo Zgonik imel 10 od sto ali 106 udov v družbi sv. Mohora.

Vsa dekanija ima kljub Zgoniku vendar skupno 3 od sto udov.

V.

DEK. GORICA.

1. Gorica je lani močno padla, letos pa se je sicer vzdignila, a ne še do števila predlanskega leta. Lani je bila namreč zgubila 56 udov, letos je od teh pridobila 28; zgubljenih je še 28; slabo znamenje. Kaj je temu uzrok in kako temu pomoči? Uže večkrat se je povdarjalo, da v Gorici (mestu) je samo eden poverjenik premalo, ako tudi bi bil najboljši. Nikdo ne pozna vseh Slovencev v mestu. V Gorici, ako hočemo imeti 10 od sto udov, t. j. čez 500, naj bude poverjenik v stolni cerkvi, pri sv. Ignaciju na Travniku, na Placuti, kjer je sedanji in konečno še pri sv. Roku. Bode videli, kako bude število udov hitro poskočilo. V nadi, da naše besede ne bodo tudi letos „bob v steno“, ampak da zadenejo vendar enkrat ob čuječa ušesa, pričakujemo lep uspeh v prihodnjem letu.

2. Št. Andrež stoji zadnja tri leta nepremično s 64, udi, kakor da bi to bilo uže na vrhunci, če tudi še ni celih 5 od sto. Na sredi poti se ne sme obstati! Naprej, da bude kedaj 10 od sto ali 144 udov.

3. Sv. Gora je zgubila enega uda od 6, ker je odšel v Gorico, vendar jih ima skoro 20 od sto. To je tudi nekaj!

4. Solkan je lanskim 85 pridjal zopet 6 udov, ter jih ima skoro 6 od sto. Do 10 od sto mu jih manjka še 72. Le tako naprej!

volj svojih poslov v lastno korist, ne najdejo toliko časa, da bi o tej stvari kaj premišljevali in kakšne sklicali. Zakaj Slovenci v Gorici in Trstu ne skrbijo za to, da bi se število slovenskih meščanov pomnožilo, da bi se pomagalo slovenskim rokodelcem do samostojnosti, da bi se pomnožilo število slovenskih rokodelskih in trgovskih vajencev in tako skrbelo za narodni naraščaj; zakaj se ne skrbi, da bi hiše prihajale bolj in bolj v roke Slovencev, da bi se sploh slovenstvo v mestih ukoreninilo? Zakaj se ne skrbi za slovensko kupčijsko in za slovenske obrtne šole? Zakaj se ne oživlja obrtno delovanje po Slovenskem, zakaj ne podpira in bolj ne razvija domača industrija, zakaj se ne snujejo posojilnice in kmetijsko zadruga, obrtno in trgovske zveze, itd.? Zato ne, ker vsak le za sebe skrbi, na skupnost pa pozabi, vsak le po svojih opravkih leta, za domovino pa stano malo kaj stori, in vendar med narodnjake šteti biti in prvo besedo imeti hoče!

Ne varajmo se! Če naše domoljubje ne bo popolnejše, če se ne pospe do večih žrtev, zastoj čakamo boljše bodočnosti!

Umetnostna razstava v Gorici.

Pod tem naslovom prinesel je „Slovenski Narod“ od ponedeljka dopis iz Gorice, kateri je vreden, da ga še v naš list zabeležimo in našim čitateljem podamo. Glas se tako-le:

Odbor, ki ima namen pospeševati Goriškega mesta zdravstvene strani kot zdravstvenega mesta, se je potrudil napraviti posebno razstavo. Dohodki iz ustopenice, zdaj po 20 kr., so namenjeni v isto pospeševanje.

Razstava je v palači, velikem poslopju stare rodovine grofov Attensov na Korenu. Razstava obseza največ raznovrstnih slik, par manjših kipov, oziroma oprsij iz marmorja, potem raznovrstnih starin v posodah, denarjih, mečih, cerkvenih izdelkih, sosebno opravah, in raznih drugih izdelkih.

Podobe ali slike so iz raznih stoletij, vendar pa največ iz prejšnjega in današnjega stoletja, nekaj jih je pa starih več stoletij.

Slike obsegajo portrete ali pa tudi skupine iz domačega družinskega, vojnega in drugovrstnega življenja. Po izvoru in osnovi so slike razne vrednosti. Med najstarejšimi je razmerno mnogo dobrega, in kaže to, da so bili dotični slikarji izučeni v dobrih šolah. Večina slik pa je malovredna po osnovi in po predmetih; o nekaterih bi lahko trdili, da naj bi bile rajše izostale, in ostale kjer imajo svoj navadni hram.

Ravno iz slik se vidi, da so se razstave udeležile vse boljše in imenitnejše rodovine, in da so bile v današnji za hvalovredni namen jako marjive. Rodovine Koronini so mnogo razstavile, potem neki mizar Braidotti je napolnil 2 sobi in je priložil to in ono še po družih, skupno 11 sobah. Pa tudi druge rodovine so donesle po mnogo predmetov.

Slovane utegne zastran sloga zanimati mnogo tega, kar je cerkvenega, in tu sta podala prestolna cerkev in pa Braidotti največ vrednega in zanimivega.

Božja razpela kažejo po izvršitvi starodavni slog; škofova palica, o kateri je zapisano, da je naravnost od sv. Petra, kaže obliko prave, ob roču navadno, brez vsake umetnosti zakrivljene palice.

Ta palica, neki evangeliarj in še nekaj drugih predmetov, ki jih je podedovala Goriška prestolna

cerkev iz Ogleja, so po svojem slogu tudi zastran tega zanimivi, ker razkrivajo prvotni slog, iz katerega je stara cerkev nadalje razvijala svoj slog, in katerega sloga se držé slike vzhodne cerkve še dandanes.

Sosebno imenitna se nam zdi izvršba tudi velikega razpela, ki izvira iz Ogleja, in ki je v isti stekleni omari, kakor omenjeni evangeliarj in prastara škofova palica.

V Braidottijevem oddelku (II. in IV. sobana) se nahajajo brž pri vhodu v II. sobano na levo prastare slike v slogu, kakršnega se držé ruski unijati in pravoslavni Rusi. Podobe, ki predstavljajo momente iz svetega pisma, spominjajo na obraze, kakršni so se slikali v 12. 13. 14. stoletju. Nad vsako podobo stoji staroslovenski napis ki se jako lahko bere vsled jasnosti izdelanih črk. Jaz nesem imel prilike, poizvedeti, od kod je Braidotti dobil slike; jaz bi sodil, da so kaka dedščina iz dob, ko je vladal pri nas še popolnoma staroslovenski jezik v cerkvi. Podobe so očividno naravnost iz pred staroslovenskih altarjev vzete.

Mi bi Slovence priporočali, da si ogledajo razstavo že zastran oglejskih in tu omenjenih slovenskih ostalin. Prve spominjajo na isti stari slog, kakršon je posneti iz srebrnih ostankov, katere so n. pr. pred kakimi 15 leti izpred altarja izkopali v Gradu (Grado). Poslednje pa morda razkrivajo tudi oni slog, ki je bil v navadi po naših deželah, ko so patrijarh v Gradu in škofje po teh deželah brali in prepevali sv. mašo v staroslovenskem jeziku. Jedno majhno sliko, podobo matore božje, je razstavila tudi neka Bratuš. Ta slika je iz jedne, staroslovenske davnosti, ter je na prodaj, kakor prodaja tudi Braidotti svoje predmete. Kdor se zanima, utegne dobiti redke slovenske zaklade naših pradedov v roke.

Ta razstava itak ne podaja nič, kar bi smeli Slovani sebi prištevati. Slike kakega rojenega Slovana reklamujejo Italijani za se. Tudi mej kujigami in rokopisi, katerih je nekoliko razstavljenih, ni zaslediti slovenskega ali slovenskega nič.

S stališča obče umetnosti pa je razstava vsakakor vredna, da si jo tudi Slovenci dobro ogledajo. V kulturnem oziru razkriva ona, kake poti hodi umetnost v naše kraje, kako je italijanski upliv izpodkopal vzhodno in v obče staro umetnost, umetnost, katere sledovi se nahajajo celo v rimskih katakombah.

Slog podob, izdelanih v mozaiku, ki se nahajajo v ozadju v Lateranu, spominja ravno tako, kakor slog v rimskih katakombah, da se je cerkev v obče držala prvih stoletij, onega sloga, ki velja še dandanes v vzhodni cerkvi, in ki ga zasledite na svetinjah razstavljenih iz prestolne Goriške cerkve, in na prostarih slikah Braidottijeve, tu omenjene oddelne razstave.

Slovani po naših deželah so se držali stare umetnosti za cerkvene in druge potrebe. To priča, kdo je bil krščansko kulturo prvi užil po teh pokrajinah. Tujstvo je pregnalo kulturo in starodavno umetnost, ki je v obče še na vzhodu, na zahodu pa samo v stoletja starih cerkvah, kakor je n. pr. ravno Lateran.

Slovenci, obiščite stare svetinje, stare ostanke slovenske umetnosti! Razstava v Gorici je odprta še do konca novembra t. l.; ustopenica znaša 20 kr., in je možno ogledovati zastavljene reči od 9. ure zjutraj, do 5. ure popoldne.

Z.

Dopisi.

V Gorici, 15. dne novembra. — Dva lepa večera zaporedoma bila sta v prostorih naše čitalnice. Preteklo soboto namreč je pričela čitalnica svoje zimске veselice s plesom; v nedeljo je pa podporno društvo priredilo prvo veselico po programu v poslednji „Soči“.

Naš narod pleše rad in skorej prerad; to nam dokazujejo prepogosti plesi in pronapolnjeni prostori na plesiščah. Oni, ki radi plešajo, opravičujejo ples s tem, da je tudi najpobožni kralj David plesal za „skrinjo mira in sprave“. Tak ples pa, kakor je v našji čitalnici in v onakih društvih, opravičuje se lahko še z drugimi razlogi in ne spada k onim javnim plesom, pri katerih se staro in mlado pohujšuje in si zdravje kviri.

Mnoge stvari so koristne ali pa škodljive, ako se jih ne ume ali neče prav uživati. Jedi in pijače so koristne in neobhodno potrebne; a če jih preobilno uživamo, nam škodujejo. Ples sicer ni potreben, kot jed in pijača, a koristen je za tiste ljudi, ki morajo pri svojem delu mnogo sedeti in se pri njem malo gibljejo. Vendar pa takim ljudem lahko ples tudi hitreje škoduje, nego drugim, ki so pri delu vedno gibljejo in so bolj utrjeni. Neki znameniti zdravnik pravi, da kdor hoče biti zdrav, se mora pogostoma toliko gibati, da se kri v njem dobro ogreva, da s tem pospešijo rodni tok (cirkuliranje) krvi in izhlajenje slabe vlage; vendar pa se mora varovati, da se ne razgreva do potenja, ker potenju navadno sledi prehlajenje — prehlajenju pa razne bolezni. Toraj kdor se hoče obvarovati prehlajenja, naj se varuje progreti.

Pa zašel sem predaleč v razlaganja plesa; saj čitalničarji gotovo dobro poznajo njegovo dobro in slabo stran in ga le takrat zamude, kadar jih zadržuje druga važnejša opravila.

Pri tej priliki je bilo pre mnogo čitalničarjev za držanih, da niso prišli k plesni zabavi. Prišlo pa je bilo k nji mnogo povabljenih gostov, da ni manjkalo plesalk in plesalcev. Posebno lepo število gg. častnikov je pripomoglo, da je bil ples sijajnejši in radostnejši. Trajal je do 3. ure zjutraj, pa so se udeležitelji teško ločili od erenega društva, iz lepe dvorane in od prijatne godbe. Videti je bilo, da je vse navdajala želja, da bi kmalu zopet doživeli kak tak lep večer v čitalnici.

Drugi večer imelo je podporno društvo v čitalnični dvorani veselico. K takim veselicam videti je Slovence navadno nekako mlačno in propozno zahajati; a ta večer bilo je vse drugače. Veselica bila je napovedana za osmo uro; ljudstvo je pa začelo uže o polu osme kar tropoma dohajati, tako, da je bila ob 8. uri uže skoraj polna dvorana. Šešlo se je bilo okoli 500 ljudi.

Program izvrševal so je točno. Prvo točko, „Slavjanska“, pol je možki zbor z ozirom na okolščine prav dobro. Še bolje je pel mešani zbor 2. točko: „Bledi mesec.“ Ko se je vzdignilo zagrinjalo za 3. točko, nastala je tuka tihota, kakor bi nobenega ne bilo v dvorani in gospodična Ivanka Klančič, hči gospoda župana v Podgori, igrala je na citro vence slovenskih pesni tako lepo, da so je vsem jako dopadala.

Naslednje točke petja, te so 4. 6. 9. in 10. so vse tako dobro šle, da občinstvo ni menjalo plakati, dokler se niso ponovile. Prav lepo so peli možki zbori, a še lepše mešani.

5. Čepovan je lani zgubljenega zopet našel, več se mu ni zdelo umotno, če tudi jih ni celó 3 $\frac{1}{2}$ od sto. Da bi hoteli priti do 10 od sto ali 143 udov, bi trebalo hitreje stopati.

6. Grgar, pridobivši k lauskim 40. še petorico, ima čez 3 $\frac{1}{2}$ od sto. Zadnji dve leti dajeti upanje, da ne bo mnogo let minulo, ko se Grgar približa 10 od sto ali 120 udom.

7. Bate so skoro zadnje v dekaniji, ki uže dve leti napredujejo le z 1 udom. 28 udov še ni celih 2 $\frac{1}{2}$ od sto; kedaj se pride do 116 udov ali 10 od sto? Nič manj ko 88 let. Skoro v tolikem času je Noč sezidal barko.

8. Gorenja Tribuša naj služi v izgled mnogim drugim krajem z 8 od sto ali 50 udi, od katerih je 17 novih. Do 10 od sto jih ne manjka več ko 16! Hvalovredno!

9. Lokve so v sramoto ne le dekaniji, ampak celej škofiji. Od 10 udov so zgubile nič manj ko polovico. Ako gre tako naprej, drugo leto ne bo te duhovnije več v koledarji. Kaj delajo Lokvarski otroci po zimi? Kaj delajo odrasli Lokvarji, ko ne morejo drvariti? Lokve nimajo še 1 od sto ne; ako hočete priti kedaj do 10 od sto t. j. 64 udov, posnemajte sosede v G. Tribuši! Čudni sosede; tako različni, kakor noč in dan!

10. Trnovo (spada sicer pod Črniško dek., a radi pošte je tu le:) je od 36 zgubilo sicer 4 ude, a jih ima vendar 5 od sto. Za 10 od sto jih je treba 63. Ako bo še nazadovale, nikdar ne pride do tja. Tedaj naprej!

11. Ravnica ima 7 od sto; je tedaj ena prvih

v škofiji, ker napreduje leto za letom. Lauskim 56 udom so 3 prirasli. 83 jih bo ob 10 od sto. Po tej poti ni več daleč.

12. Kronberg je zgubil 4 ude od 27 lauskih; ima le dobra 2 od sto. Jako malo; kje smo do 10 od sto ali 102 uda! Pospešiti velja korake. Kronberg je med slabjšimi duhovnijami.

13. Pe v ma lepo napreduje. Lani je pridobila 10, letos pa 7 udov. 50 udov je ravno 5 od sto; 101 ud je 10 od sto. Le tako naprej!

14. Št. Maver napreduje lepše, kajti k lauskim 16 je dobil še 2, da jih je skoro 6 od sto. Ko jih bo 32, jih bo 10 od sto. Ni daleč več.

15. Podsa botin je še boljši; k 20 je pridobil šestorico, da jih je blizu 8 od sto. Še 7 pa bo 10 od sto. K letu!

Goriška dekanija brez mesta ima 4 $\frac{1}{2}$ od sto udov. Najbolje duhovnije so za sv. Goro, Podsa botin, Gorenja Tribuša in Ravnica; najslabše Lokvo, Bate, Kronberg.

VI.

DEK. KANAL.

1. Kanal je sicer pridobil letos le 1 uda, a ima jih vendar dobršno nad 6 od sto. Ni še zadosti; do 10 od sto jih manjka še 74 do 203.

2. Ročinj je pri zadnjih; če tudi je letos pridobil 8 udov; ima jih le 31 t. j. ne cela 2 od sto. — 171 jih treba za 10 od sto; ali pride kedaj do njih?

3. Srednje je boljše, ker ima čez 3 od sto. K lauskim 9 je pridobilo 3. Le naprej, da bo še v tem stoletju prišlo do 95 ali do 10 od sto.

4. Marija Celj je še slabše od Srednjega; nima niti 3 od sto. Lani je bilo zgubilo trojico, pridobilo je letos sedmorico, a 28 udov je vsekeko premalo; za 10 od sto jih treba 106. Kje smo še, Bože moj!

5. Zapotok ni nič zgubil, nič dobil. Z ne celó 3 od sto ne sme ostati, ampak hoditi dalje, kor od sedanjih 9 udov do 34 ali 10 od sto je Zapotokom šentana daljava.

6. Gorenje polje je najzadnje v Kanalski dekaniji. Nima niti 1 $\frac{1}{2}$ od sto, a vendar je od lauskih 12 udov onega zgubilo. Ko klešč naj se drži, kar se prime. Ako bi se vedno tako napredovalo, kakor lani, bi uže bilo kaj upanja, da bi v tem stoletju prišli do 10 od sto t. j. do 81 udov, ali upanja je malo; splavalo je po Soči.

7. Deskla je pridobila letos zopet 11 udov, tako da jih ima 47 ali skoro 4 $\frac{1}{2}$ od sto. Do 108 ali 10 od sto manjka jih vendar še mnogo, a če pojde tako naprej, bo uže kaj.

8. Banjšice so letos popravile lausko zgubo tako, da so k 26 udom predlanskoga leta pridobile ne le zgubljeno trojico, ampak celó 10 novih; vendar vseh skupaj ni 4 od sto. Ko bi tako napredovale, ko letos, bi uže še dočkali 90 udov ali 10 od sto.

9. Lokovec, če tudi je sosed Banjšicam, vendar je za dobro polovico poti za njimi. Nima niti 2 od sto, če tudi polagoma napreduje. Lani je pridobil 4, letos 3 ude.

V drugem stoletju uže pride morda do 146 udov ali 10 od sto.

Po leti gre vse na Kras „sejč“, po zimi ob de-

Najbolj se je odlikovala ta večer Ivanka Klančičeva iz Podgore, deklamovaje Gregoričovo „Romarica“. Tako neustrašeno in dobro je opravila svojo nalogo, kakor bi bila uže stara deklamovalka, da si je prvič nastopila.

Tudi „Deklamator v zadregi“, g. A. Z. je prav dobro zvršil svojo skladbo. Toda ta skladba bi bila boljša za čitalničarje nego za podporno društvo.

Zadnja točka, „Štampilhar mlajši“, je sicer tudi šla dobro, a vendar se je zapazovalo, da so si nekateri igralci prevečkrat po svoje pomagali, kar je igro poslabšalo.

Izvrševanje teh toček je trajalo do 11. ure. Poslednja točka, prosta zabava, je pa tudi sama trajala 3. ure, do 2. popolnoči v Marzinjevi gostilni pod čitalnico. Precej prostorne sobe bilo so tako natlačene, da ni bilo mog. če po izbah iti. Med to točko smo slišati več dobrih nagovorov in lepih napaic.

Ta večer je zopet lepo oživil ude podpornega društva. Bog daj več takih!

Iz koboridske okolice, 15. novembra. —

Tukaj sem Vam poslal 27. goldinarjev za študentovsko kuhinjo, katero blagovolite oddati na dotičnem mestu. Nabral sem jih večeraj v Kobaridu pri obedu pri prev. g. vitezu in dekanu Jekše-tu. Bil je namreč večeraj v Kobaridu vsakoletni, veliki trg, v ponedeljek po zahvaljenju, katero obhajamo Gorjani vselej predzračno pobinkoštno nedeljo. Na ta trg, kakor tudi na drugi o sv. Antonu Padovanskem prinesejo in pripeljejo blaga od blizu in daleč vsake viste (še Rajbenčan ali Ribničan so „süho robo“ in Kranjec s piskri in skladami sta tukaj; (loačeni basov menda ne narejajo več, sicer bi videli na trgu tudi te). Trg je bil tudi letos, kakor navadno, obilo obiskan in več tisočakov je šlo iz roke v roko za obleko, obutev in druge za zimo potrebne in tudi nepotrebne stvari. Vsak obiskovalec si je nekaj kupil, če drugzega ne, vsaj par kvartincev motne rebulec ali pa rujnega vipavca; torej denarja se je mnogo preštelo, ker je bilo mnogo ljudi. Kamor pa grejo ovčice, mora tudi pastir za njimi; tako se nas je zbralo 14 duhovnikov, ktere vse je gostoljubni g. dekan pogostil. Ko smo se dobro imeli pri dekanovi mizi, napejnal sem govor na stradalajočo študento, kakor že lani in predlanskim ter poposil, naj bi gospodje za nje kaj zložili, da bi ne stradali tako po pasje, kakor smo mi v študentov-kh letih. Radodarni gospodje segajo naglo po že na trgu precej posušen mošnjiček ter je daroval vsak, kar je utrpel; tako se je nabrala zgoraj navedena vsota. (Ta izgled priporočamo tudi drugim človekoljubim krogom v blagovoljno posnemo. Ured.)

Iz grahovske županije, 14. novembra. G.

spod urednik, ali nima Soča več starih pritokov? Mogoče, da se čudite mojemu vprašanju, a verujte mi, da ne vprašam nepremišljeno, če tudi nekoliko prederzno, a kaj hočete — pregovor pravi: „Kedor ne vaga, nima blaga“. Pa pustim to in popišem, zakaj sem začel z zgorajjim vprašanjem. Znano Vam je g. urednik, da smo rekli; Bača se izliva v Idrijo in ta v Sočo. Glejte! Bača nam je pobrala vso padbiško cesto, in jo odnesla proti Soči. Zato vže od zadnje povodnji pazim, ali je že v Soči, pa je še ni. Dovolite mi, g. urednik, da bom pa jaz pomagal Bači, da

lavnikih kujejo „cvete“ ob nedeljah pa „šnapsajo“ kedo in kedaj bi bral kajige družbo sv. Mohora?!

10. Kaj jo uže boljše, pridobilš 17 udov, ima jih 32 ali čez 2 od sto. Do 10 od sto je tudi š; kaj daleč, ker 147 je lepo število, a s takimi skoli kakor letos, se odleže. Le tako dalje!

11. Lom pa je med najboljšimi na Kanalskem; letos je pridobil 14 udov, ter jih ima čez 4 od sto. Do 111 t. j. 10 od sto manjka sicer še mnogo (73), a kedor tako napreduje, gotovo pride uže pride do svrhe.

12. Levpa dá lahko Lokovcu rokó. V odstotkih sta si enaka. Levpi jo prirastlo letos 5 udov, a od 19. do 102. t. j. do 10 od sto je tudi daleč. Hitreji treba korokati!

13. Avče si še precej pomagajo; čó tudi je 23 udov ali 3¼ od sto le malo, vendar je letos prirastla sedmorica. Treba je 7 takih dobrih letin, da pride do 67 ali 10 od sto. Sedem let je dolgih. Ako Bog da, bomo videli, če pajde tako!

14. Plave so nedavno prekoračile edinega poverjenika, tako, da jih je bilo predlanskim kar 15, a lani uže je bil eden odpadel, letos pa se jih je poskrilo kar pet, tako jih ni mnogo nad 3 od sto. Bilo jih je uže 5 od sto, kajti 28 udov je 10 od sto. Ako ne bo večje konsekvence, bi človek moral biti kos proroka, ako bi hotel reči, ali bodo Plave imele prej 10 od sto ali zopet samega poverjenika. Čómo videti k letu, do tedaj; Bog! —

Kanalska dekanija splošno nima celó 3¼ od sto. Kar je povzdignil Kanal sam, to so mu skazili Gor. polje, Lokovec, Levpa in Ročinj,

spravi podberško cesto v Sočo. Zdal je Bača že v drugo pokazala cestnemu odboru, da ona ni majhen studenec, kakor jo imenuje g. Sorli, zemljemerec cestnega odbora. Šla je cesta od Podbrda do Hudajužne tako, da je je manj kot oni dan, ko jo je naš cestni odbor, pričel delati. Ubogo ljudstvo! šli so tvoji denarji, šli so tvoji žilji, a če hočeš Podbrdo, hoši po produ ob Bači. Kolaj je uže Podbrdo skladovna cesta na Vodopivčevem zemlje vidu lahko bi tudi uže bila narejena za denar, ki se je potrosil zanjo. Naša županija je imela celih sedem let do 1000% naklade zato cesto, kar pravijo, da zaese nad 35 tisoč goldinarjev, kje so pa še državné in deželne podpore in vse naše plačevanja po 500% odkar vlada naš cestni odbor!

Marsikdo poroče: kaj more za to cestni odbor? A kdor pozna to zadevo, dobro ve, da bi bilo lahko vse bolj nego je. Taki palirji, ki umejo le polento, špeh in šnaps prodajati, nam po bački strugi nikoli ne bodo napravili stanovitne ceste.

Politični razgled.

Vsled cesarskega patenta pričnó 24. t. m. deželni zbori svoje delovanje; razpravljali bodo, kakor po navadi, odkar jim je odvzet ves politični upliv, svoje domače zadeve in reševali in odobravalí letne deželne proračune; le gledé češkega zbora je stvar nekoliko zamotana, ker ne bode polnoštevilen, ko tudi novoizvoljeni nemški poslanci ne mislijo stopiti v zbor in udeležiti se njegovih posvetovanj, dokler, kakor pravijo, pravice nemškega naroda na Češkem niso zagotovljene, ali zraven si mislijo, dokler ne zadbimo zopet gospodstva in predpravíc pred Čehi.

Iz delegacij nam je poročati, da so razni odseki obeh delegacij sè svojim delom pri kraji; ni treba drugzega, da se sprejete svote tudi v javnih sejah potrdé, kar se bode brez dvoma tudi zgodilo. Jutri, t. j. v saboto pričakuje se sklep delegacij.

Iz San Rema, kjer biva bolni prestolonaslednik pruski, dohajajo žalostne novice. Poklicani zdravniki so visokega bolnika preiskovali in konstatovali, da ima princ res raka v grlu; do operacije od zunaj ni prišlo, ker bolnik v to ni privolil, od znotraj pa tudi druge niso napravili, ker je to neka otekliná zabranjevala. Iz vsega pa se da spoznati, da je bolezen neozdravljiva; nekateri židovski listi so šteli princevo življenje že le po dnevih. V tako žalostnih okoliščinah pride tedaj ruski car v Berlin; dan prihoda sicer uradno ni še znan, ali bržkone se to zgodi 19. t. m. Tudi Bismark je došel v Berlin in sicer na povelje cesarjevo; ali se je to zgodilo zaradi bolezni prestolonaslednika, ali pa da bi bil pri shodu obeh cesarjev pričujoč, se natančno ne ve.

O Wilsonu, zetu predsednika francoske republike, prihajajo vedno bolj umazane reči in sleparije na dan, da mora priti v sodnijsko preiskavo; ali ker je ob enem ud ljudske zbornice, mora ta v preiskavo privoliti. Dotični predlog se jo imel večeraj staviti, in bržkone, ga je zbornica tudi sprejela. Če hoče Grevy še predsednik ostati, stori naj bolje, da svojega zeta prepusti zasluženi osodi.

Domače in razne vesti.

Škofi naše nadškofije se snidejo še ta mesec tukaj v posvetovanje.

Udom rednega okr. š. sveta v Gorici izvoljeni so: mons. I. Marušič, zastopnik verouka; Andr. Kocijančič, posestnik v Podgori in T. Jug, učitelj v Solkanu, zastopnika občin; naduč. Amb. Poniž v Rihenbergu in Ant. Bajec v Rončeh, zastopnika učiteljstva.

V pomnoženi šolski svet so izvoljeni: Fil. Trpin v Križu, Jož. Pavlica v Rihenbergu, Ant. Koujedec v Plaveh, Jož. Faganelj v Šempasu, Ant. Klaučič, župan v Podgori, Ant. Bratuš v Čepovanu in Jož. Mužič v St. Martinu.

Za dijaško kuhinjo v Gorici darovali so č. g. g.: Andr. Jekše, vitez in dekan v Kobaridu, 2 gl.; Jurij Petercel, župnik v Berginju, 2 gl.; Blaž Grča, vikar v Čepovanu, 2 gl.; Karol Kumar, vikar v Borjani (H. dar.) 2 gl.; Fraa Marinič, vikar na Livku, 2 gl.; Jožef Golja ml., vikar na Kamaem, 2 gl.; Janez Jarec, vikar na Libušnjem, 2 gl.; Janez Kurinčič, vikar na Serpenici, 2 gl.; Jakob Fon, vikar v Kredu, 2 gl.; Anton Manziari, vikar v Staromslu, 2 gl.;

Anton Hvalica, vikar v Drožnici, 2 gl.; Janez Marovec, vikar v Sedlu, 2 gl.; Jurij Kokelj vikar na Trnovem, 2 gl.; Anton Pipan, kaplan v Kobaridu, 1 gl.; J. M. 2 gl.; Zupani iz škofje Loke 2 gl.; Simon Rutar, profesor v Spletju, 5 gl. Presrečna hvala vsom blagim dobrotnikom in obilo posnemalcev! Bog plati!

† Fran Levstik, po triletnem bolehanju, dvamesečni resni bolezni in skoraj tritedenski mučni borbi s smrtjo izdihnil je v sredo dopoldne ob 9. uri blago dušo svojo.

Narod slovenski izgubil je zopet vrlega pesnika, bistrega kritika in učenega slovanskega jezikoslovca. Vsako rodoljubno srce plače ob njegovi smrti. . . .

Narodu slovenskemu naznanjamo prežalostno vest, da je slavni naš pesnik in pisatelj, blagorodni gospod **Fran Levstik**, c. kr. skriptor licejski knjižnici, prejemši sv. zakramente za umirajoče, po dolgotrajni težki bolezni v 57. letu dobe svoje, danes ob 9. uri dopoldne izdihnil plemenito dušo svojo.

Tiskarna sv. Hilarija v Gorici, katero imenujejo tudi Hilarijansko tiskarno, deluje prav dobro ter daje vsako leto obresti od vložene glavnice in nekoliko čistega dobička, ki se je do zdaj deval v rezervni zalog. Ker je tiskarna proskrbljena s potrebnimi stroji in črkami in ker je rezervni zalog po mnenju ravnateljstva zadosten za sedanje razmere, stavlil se je pri zadnjem obnem zboru predlog, naj bi se udje, ki so večinom duhovni, zadovoljili z glavnico in 60% obrestimi, ter naj bi čisti dobiček prepustili tukajšnjemu deškemu semenišču, Andrejišču. Vsi udjo prirediteli so temu predlogu ter so blagodušno prepustili rečenemu zavodu čisti dobiček, do katerega bi sicer imeli pravico. Ker ima torej imenovana tiskarna lepi namen, da podpira le poštene slovstvene proizvode, in ker je čisti dohodek odločen v tako blago svrhu, priporočamo slavnemu občinstvu, naj se poslužuje v svojih potrebah te tiskarne; posebno pokladamo častiti duhovščini na srce, naj si naročuje različne tiskovine, katere potrebuje, v tej tiskarni, s katero je združen dvojin jako blag namen brez vsaktere dobičkarije.

Kmetijska šola se je začela 16. dne t. m. Dozdaj je sprejela na slovenskem oddelku 16. učencev in 2 sta se oglasila, da še prideta. S Tolminkeskega do zdaj ni še nobenega. Mari kmetijstvo na Tolminkem ne potrebuje izurjenjših kmetovalcev? — Kdor želi letos vstopiti, naj se nemudoma oglasi in najzadnje do konca tega meseca vstopi.

Enakopravnost. C. k. okraj. glavarstvo v Gorici je razglasilo po mestnih voglih, da imajo hišni gospodarji hitro naznaniti tukajšnji policiji, ko zunanji ali posl k njim dojdejo in kedaj in kam odidejo, če ne jih zadene kazen od 1 do 100 gl. Ta razglas je okraj. glavarstvo objavilo v italijanskem in v nemškem jeziku. Ker je v Gorici tudi slovenskih hišnih gospodarjev mnogo, bilo bi pričakovati, da c. kr. okrajno glavarstvo naznanja take razglase tudi v slovenskem jeziku, kakor na primeri izdaju Slovencem slovenske plačilne naloge.

Tekmovalcev manjka. Meso se prodaja v Ljubljani najboljšo po 50 kr. kilo, v Gorici je pa po 60 in najslabše po 46 kr. Enak razloček cene je tudi v vsaj drugi kupčiji med Ljubljano in Gorico. Kruh je tukaj še prav po isti ceni, kot je bil takrat, ko je bila moka za 20 odstotkov dražja. Ako ne bodo primernejše cene, se boče marsikteremu ptujcu zdelo tukajšnje podnebje predrago in se bode s svojim denarom naselil rajše v katero drugo mesto.

Solkanska čitalnica napravi jutri ples v Mozetičevi dvorani. Začetek ob 8. uri zvečer.

Na postaji v Krminu prenehalo je zdravstveno pregledovanje blaga in potnikov, ki so dohajali iz Italije. To je znamenje, da je kolera v Italije zginila.

Dva konjička zlahtnega plemena ima tukajšnja slov. kmetijska šola po primerni ceni na prodaj. Eden ima poldrugo leto, drugi pa 8 mesecev.

Piedi monte ali Podgora? C. kr. finančno nadzorništvo v Gorici je dalo Matiju Nemecu, krčmarju v Podgori za prodajo tobaka, dovoljenje dne 4. novembra t. l. št. 3237. v katerem je zamenilo ime Podgora s Piedi monte. Ker je pa Matija Nemeč spoznal ta pogrešek v dovoljenji kot bivajoč v Podgori in ne v Piedimonte, obrnil se je do finančnega nadzorništva, naj ta pogrešek popravi, kar je nadzorništvo tudi precej storilo ter prečrtalo Piedi monte in zapisalo Podgora. — Preden se kraju ime premeni, mora biti uradno dovoljeno; da bi bilo uradno dovoljeno za Podgoro pisati Piedi monte, dozdaj nismo vedeli.

Zatožbe oproščen je bil urednik v Trstu izhajajočo „Naše Sloge.“ Tožilo ga je načelníštvo občine Tinjan v Istriji, po § 19 tiskovne postave, ker ni hotel sprejeti v italijanskem jeziku pisanega popravka na uvoden članek, koji je bil v 43 listu „Naše Sloge“. Razprava je bila pri c. k. dež. sodnji v Trstu 15. t. m. Sodnik je bil svet. Huber, tožitelj državni pravdnik Tadej, obtožence pa sam urednik „N. Sloge“ Mate Maudič, koji so je tudi sam zago-

varjal, in je bil vsled svojih dokazov obtožbe rešen. Stvar je vsekako zanimiva „Edinost“ želi, da jo doznajo tudi njeni razni „prijatelji“; tako želimo tudi mi!

Javna obravnava je bila včeraj pri okrožni sodnji zaradi kupovanja krađenega usnja. Kupovalcu čevljarju K. je prisojeno 3 mesece v zapor. To sicer ni kaka posebna novica, pa novega je bilo pri obravnavi to, da je neka priča izpovedala, da jo je krivonosni zagovornik hotel s 50 gl. podkupiti. Čemo videti, koliko bo „Corriere“ pisal o tem, ker rad razpravlja take slučaje.

Kaj naredi žganje. Grozovit čin dogodil se je v Poljanski okolici na Kranjskem 11. t. m. Dva delavca žgala sta oglje v hribih. Starejši delavec, 45leten mož, odšel je v bližnje „poslopje“, kjer radi ljudem skrivaj postrežejo z „rakijo“. Tam je, kakor pripovedujejo ljudje, sam nekoliko popil „špirta“, nekaj pa je neel svojemu tovarišu v ogljarsko kočo. Okoli 8. ure vname so med njima prepir. To sliši neki tretji delavec ter ju vpraša, kaj imata? „Nič“, bil je kratek odgovor! Pa kmalu potem sliši mahljaj in stok. Mlajši delavec zgrabi namreč sekuro in neusmiljeno maha po starejšem. Skoraj deset ran je smrtnih. Razmesaril mu je hudobno glavo, levo roko in levo nogo. Zdravnik se je izrazil, da ni še videl enake hudobije. Ubijalec taji zločinstvo in trdi, da je bil pijan. Kedo jo temu kriv? Nesrečno žganje.

Judov je po celem svetu vkup 7 milijonov.

Rusija	šteje 82 mil. prebivalcev in 2,759.000 judov.
Nemčija	„ 45 „ „ „ 570.000 „
Avstrija	„ 37 „ „ „ 1,646.000 „
Francija	„ 37 „ „ „ 67.000 „
Anglija	„ 35 „ „ „ 46.000 „
Rumunija	„ 5,700 000 „ „ 456.000 „

Po tem takem pride v

Rumunija	na 12 kristjanov 1 jud,
Avstriji	„ 23 „ 1 „
Rusiji	„ 30 „ 1 „
Nemčiji	„ 80 „ 1 „
Franciji	„ 575 „ 1 „
Angliji	„ 760 „ 1 „

Za Rumunijo je torej naša Avstrija z judi najbolj požegnana!

Francosko mesto Pariz šteje 2 1/2 mil. prebivalcev in 45.000 judov; naš Dunaj šteje 1 mil. prebivalcev, judov pa 90.000. V Parizu pride na 1000 kristjanov 18 judov, na Dunaju pa 90! — Francija šteje 37 mil. prebivalcev in 67.000 judov, Avstrija tudi 37 mil. prebivalcev, judov pa 1646.000! Avstrija ima torej 25krat več judov kot Francija, in pri nas pride na 22 kristjanov že 1 jud, na Francoskem pa še le na 575 kristjanov 1 jud. Že samo naše glavno mesto Dunaj, ki šteje en milijon duš, ima 25.000 judov več kot cela Francija, ki šteje 37 milijonov prebivalcev. Zaradi judov marsikdo zgla-vo maja in žalostno gleda v prihodnje dni.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo tužnega srca prežalostno vest, da je vse-mogočnemu dopadlo, našo preljubljeno mater, oziroma tašča, gospo

Franciško Premrau pl. Premerstein,
rojena NUSSDORFER,

v noči med 16. in 17. dnem t. m. v 69. letu njene starosti, previdena s sv. zakramenti za umirajoče po dolgej in močnej bolezni v večnost poklicati.

Truplo predrage umrle se pokoplje v saboto, dne 19. t. m. na pokopališču v Vrhpolji pri Vipavi.

V Dupleh dne 17. novembra 1887.

KAJETAN, JANEZ, ERNEST, JOSIP
sinovi.

Julija Feigel, Ivana Hrovatin, rojene pl. PREMIERSTEIN
hčeri.

Janez Feigel, Alexander Hrovatin,
zeta.

Ana pl. Premerstein roj. Samotorčan,
Marija pl. Premerstein roj. Pagon,
sinah.

Naznanilo.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da je prenesel svojo pisarno iz lastne hiše, Via Morelli v hišo g. Savi-ja št. 53. v ravno istih ulicah, ter se priporoča tudi za naprej svojim naročnikom in tudi varovancem banke „Slavije“

V Gorici, 11. nov. 1887.

A. mgf. Obizzi.

JOŽEF CULOT,

trgovec na debelo in na drobno
V RAŠTELJI,

naznanja slavnemu občinstvu, da ima v svoji štacuni veliko zalogo vsakovrstnih igrač, novostij in različnih punčik z obleko in brez nje, razne vrste volnenega blaga, rokavice, črne ovratne rute za duhovnike, zapestke raznih vrst, škornje, volnene čevlje za zimo s podplati in brez njih, vsake velikosti, in prav mnogo drugih rečij: najfinije podobice iz Pariza, svetinje, razpela vsake vrste, tudi z nikla in bele kosti s stojalom, kipe, rožne vence najrazličnejših vrst in tudi z bisernih matice, najfinije na verižici s srebra itd.

Vrtna semena zagotovljena.

Cene tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

Naznanilo.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, posebno pa župnijskim uradom in občinskim zastopom, da ima v svoji zalogi tudi vsakovrstne tiskovine (štamplje) čedno tiskane, po prav nizki ceni.

V Gorici, 11. nov. 1887.

Ivan Presel,
trgovec na starem trgu.

Naznanilo!

Prečestitim svojim odjemalcem naznanjam uljudno, da ne tržujem le z različnimi vrstami finjšega papirja, ampak tudi s cenejšim papirjem in sicer po tisti ceni kakor vsaka druga tukajšnja prodajalnica papirja.

V Gorici, Ferdinand Wokulat.

Bicikli in tricikli iz prvih angleških tovarnen

H. Bock-a na Dunaji. III. Hauptstrasse št. 72.

Ceniki se dopošiljajo brezplačno.

FANT,

ki ima 15 ali 16 let in se hoče učiti pilarsstva, naj se oglasi pri meni.

V Borovljah na Koroškem.

Peter Scheinig,
pilar.

Na prodaj

po dobrih pogojih je v Ajdovščini hiša št. 16, katera je posebno priljučna za gostilnico, ker je v sredi trga na državni cesti in ima velike prostore, hleve in tekočo vodo.

Kdor hoče kaj več izvedeti, naj popraša Jožefa dokt. Jakopič-a, odvetnika v Gorici.

Št. 3621Op.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà) ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici, naznanja, da dne 5 decembra t. l. začela javna dražba (kant) nerešenih zastav III. četrt leta 1886, t. j. tiste, ki so bile zastavljene meseca julija, avgusta, septembra 1886.

V Gorici dne 2. novembra 1887.

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda Dr. E. viteza Ščekla, ex kr. vladnega svetovalca in deželno-sanitetnega poročevalca za Kranjsko, je takozvana „Tinctura Rhei composita“, katera ozdravlja vse želodčne in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo itd. (glej navod, ki je vsake steklenice priložen). — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr., poštno stroške trpé p. t. naročniki. — To steklenice prodaja po 15 kr. eno, lekar Rizzoli v Rudolfovem in večina lekar na Štirskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih, in sicer na Goriskem v Gorici: Cristofoletti, Kürner in Pontoni; v Ajdovščini: Guglielmo; v Cervignanu: Lovisoni; v Gradlšči: Coassini; v Gradu: Pasqualis; v Trzinu: Cicuta; v Tolminu: Palisca.

Črnilo od Rich. Gaertnerja,

ki naredi čevlje svetle.

ne da bi jih bilo treba s četljo vglajati in ostanejo svetli tudi v mokrem. Uradno je preskušano in potrjeno, da usnju ni škodljivo in da je najboljše med sedanjimi mazili.

Vpeljano je pri vojakih.

Gledati je na varstveno znamenje. Napravlja ga tovarna Rich. Gaertner na Dunaji, Giselstr. 4, Part.

Steklenica velja 30 kr.; s pošto naročni veljata 2 steklenici 1 gl. 30 kr., 6 steklenic 3 gl. 12 kr., 12 steklenic 4 gl. 80 kr. V Gorici se dobi pri E. Gentileju v gosposkih ulicah št. 10.

MARTIN POVERAJ,

civilski in vojaški krojač.

JEDINA IN MAJVEČJA

krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna

ter
Narejene Obleke.

Zimska obleka	od gl. 9.— naprej.
Zimski sako	„ „ 5.— „
Zimske hlače	„ „ 2.50 „
Zimska suknja	„ „ 9.— „
Salonska obleka	„ „ 25.— „
Obleka za dečke	„ „ 1.75 „

V Gorici, na Travniku,
nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenu ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprasto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnišo želodčno bolesto. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevosnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. Ono ne pregnjuje samo omejenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vsih glavnih lekarnah na svetu; za naročbe in pošiljatve pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu. Ena steklenica stane 80 novcev.